

[Lilli Gyldenkilde]

Jeg synes, vi i det mindste må forlange af os selv og af hinanden, at vi i hvert fald kan forstå, hvad vi snakker om. Jeg tror ikke rigtig – og det kan da være min skyld – at kristeligt folkeparti forstod en pind af, hvad jeg spurgte om, men man burde jo da i hvert fald kende virkeligheden.

Virkeligheden har været – indtil man begyndte at suspendere – at disse ydelser, arbejdsløshedsunderstøttelse, forskellige bistandsydelser og syge- og barseldagpenge, blev reguleret efter, hvordan lønudviklingen var på arbejdsmarkedet. Når man suspenderer reguleringen, som man gør det på denne måde, bliver det for, jeg ved ikke hvor mange år, men forhåbentlig ikke så mange, som regeringen tror. Når man begynder på det, så betyder det altså, at hvis man ikke sætter sig ned og finder en ny reguleringsmekanisme, så kan vi se i øjnene, at det kommer til at dreje sig om, at man måske regulerer med 45 kr. en eller to gange om året eller sådan noget.

Dér er det, jeg efterlyser fra kristeligt folkeparti, som jo er et politisk parti, at det må have gjort sig nogle tanker om, hvordan det vil regulere fremover på disse satser. Hvis man ikke vil give, skal vi sige 14 pct.s regulering, så man får opreguleret det i den forfærdelige situation, de her mennesker er kommet i, hvad vil man så, når man suspenderer den måde, man hidtil har reguleret på? Det er jo det, der står i dette forslag, at nu suspenderer man fremover også den måde, man har reguleret arbejdsløshedsdagpenge og sygedagpenge og barseldagpenge på.

Hvad er det så for en mekanisme, man vil have? Er det noget med, at vi så hvert eneste år eller to gange om året herinde skal forhandle, om det nu skal være 45 kr., eller hvad det skal være, med det til følge, at de mennesker, vi her omtaler, bliver ved med at være mindst 15 pct. bagefter i realløn i forhold til tidligere?

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KrF):

Jeg skal blot sige til fru Lilli Gyldenkilde, at der kommer en regulering, og den kan fru Lilli Gyldenkilde så imødesee, når den kommer. Den vil komme.

Poulsaard (FP):

Der står herudenfor: »Når de store klokker lyde, kan de små ikke høres.« Vi har hørt de store klokker i dag, og vi har haft en diskussion mellem den forhenværende statsminister og den nuværende statsminister. Hvem der er klogest, er nok svært sådan at afgøre.

Jeg synes ikke, at arbejdsministeren har været særlig heldig med sine udtalelser. Jeg synes, det er fuldstændig vanvittigt at sige, at nu skal parterne have lov til at forhandle fuldstændig frit. Jeg synes også, det er sørgeligt, at finansministeren f.eks. siger: vi får ikke plads til skattelettelser. Ja, hvad skal de danske lønarbejdere så? Det var ellers den regering, der i sin tid lovede skattelettelser, men nu ved de danske lønarbejdere, at der ingen skattelettelser bliver.

Somme tider synes jeg, at statsministeren opfører sig fornuftigt, det skal indrømmes. Jeg medgiver, at statsministeren har haft en forfærdelig medvind, det har socialdemokratiet ret i, og man kan nok sige, at den mest uheldige statsminister i nyere tid er hr. Anker Jørgensen: da han gik af, kom medvinden.

Det, statsministeren har sagt gang efter gang, og som jeg synes er fornuftigt, er, at vi skal konkurrere os ud af den krise, vi står i, og det kolossale underskud, vi har. Hvis vi skal konkurrere os ud, hvis vi skal skaffe arbejdspladser, så skal vi ikke sætte lønnen op, så skal vi fastholde det lønniveau, vi har. På den måde kan vi skaffe arbejdspladser.

Men nu siger arbejdsministeren: fri forhandlingsret. Finansministeren siger: ingen skattelettelser. Så vil de danske arbejdere selvfølgelig forlange noget mere i lønningsposen til skade for beskæftigelsen, til skade for betalingsbalancen.

Nu har jeg siddet og hørt denne debat med alle de store kanoner. Hr. Svend Auken spørger: er det fair over for de danske lønmodtagere? Ja men hr. Svend Auken ved jo godt, at det er lønmodtagere, der er flest af. Hr. Svend Auken ved jo godt, at dette land har et kæmpebetalingsbalanceunderskud, som vi skal have fjernet, og hr. Svend Auken ved, at det ikke kan ske, uden at vi får produceret nogle varer. Man må sige, at fortidens synder også rammer de nye lønmodtagere. Vi har en regning, vi alle sammen skal være med til at betale – det glæder mig, at hr. Svend Auken nikker, så er vi enige på det område.